

**conciliamento**, *m.* (p. u.) *V.* conciliazione.  
**concili-are** (*concilio*, -li), *v. a.* složiti, slagati; (pacificare) pomiriti, pomirivati. || **arsi**, *v. r.* pomiriti se; složiti se; — *il sonno*, *l'appetito*, izazvati san, pobuditi glad.  
**conciliatore**, *m.* (=trice, *f.*) *giudice* —, pomirbeni sudac.  
**conciliatorista** (-sti), *m.* (neol.) privrženik izmirenja između crkve i države.  
**conciliazione**, *f.* izmirenje, pomirenje, mirenje; dovođenje u suglasnost; (accomodamento) nagodba; *esperimento di* —, pokušaj pomirenja, nagodbe; *eseguire la* —, pokušati pomirenje, nagodbu; *trattativa di* —, pregovor o nagodbi, o pomirenju.  
**concilio** (-li), *m.* crkveni sabor; odluke crkvenog sabora; (fig.) skup, skupština, zbor.  
**concimare** (*concimo*), *v. a.* (agr.) đubriti, nadubriti, gnojiti, nagnojiti.  
**concimatura e concimazione**, *f.* đubrenje, gnojenje.  
**concime**, *m.* đubre, gnoj; (fresco) novo, nepregorjelo đubre.  
**concinnità**, *f.* (lett.) kićenost, ukras, ukrašavanje.  
**concionare** (*conciono*), *v. a.* harangirati, besjediti, govoriti, održati besjedu, govor nekome.  
**concione**, *f.* (lett.) govor, besjeda.  
**conciossiaché, conciossiacòsaché, conciossiacosafossecosaché**, *cong.* (scherz. e arc.) budući da, počem, jer.  
**concipiente**, *m.* koncipijent.  
**concisione**, *f.* žbjenost, jezgrovitost (u stilu, izrazu i govoru).  
**conciso**, *ag.* kratak, zbijen, jedar, jezgrovit.  
**consistòro**, *m.* konsistorij; kardinalski zbor, zbor kardinala; *fare de' -i*, raspravljati na dugo i široko.  
**concitamento**, *m.* draženje, nadraženje; razdraženje; uznemirenost, nespokojstvo; bunjenje.  
**conci-are** (*còncito*), *v. a.* pobuditi, pobuđivati, uzbuditi; oduševiti, obodriti; razdražiti; (fig.) izazvati, izazivati; — *alla rivolta*, buniti. || **arsi**, *v. r.* dražiti se, razdražiti se, raspaliti se.

**concitativo**, *ag.* (lett.) koji draži.  
**concitazione**, *f.* *V.* concitamento.  
**conciittadino**, *m.* sugrađanin.  
**conclave**, *m.* konklave; zbor kardinala (za biranje novoga pape); dvorana za biranje.  
**concludente**, *ag.* uvjerljiv, koji jasno dokazuje, nepobitan, odlučan.  
**concludenza**, *f.* uvjerljivost, odlučnost; važnost; jezgrovitost.  
**concludere** (*concludo*; perf. *conclusi*), *v. a.* zaključiti, zaključivati, odlučiti; uglaviti, sklopiti, sklapati, ugovoriti; svršiti, zaglaviti; (trar deduzioni) izvoditi; *non concludere nulla*, ništa ne zaključuje; — *in fretta* (un affare, ecc.) raditi na brzu ruku; — *l'armistizio*, ugovoriti primirje; — *la pace*, uglaviti, utvrditi mir.  
**conclusionale**, *ag.* sadržavajući jedan zaključak. || *m.* (leg.) zaključnica; zaključni govor; (deduzione) dedukcija, izvod, izvođenje.  
**conclusione**, *f.* zaključenje, zaključak; svršetak, kraj, okončanje; (leg.) zaključnica, zaključak; zahtjev; predlog; molba; (conseguenza) izvođenje, sljedstvo; — *del matrimonio*, skopljivanje ženidbe, vjenčanje; *in* —, na poslijetku, najzad; riječju, ukratko; *conclusioni*, govor državnog odvjetništva (tužništva) kao branitelja zakona.  
**conclusivo**, *ag.* *V.* *concludente*; (gram.) zaključni.  
**concluso**, *m.* zaključak, zaglavak; — *definitivo*, konačni zaključak; — *di consiglio*, zborni zaključak, zaključak po vijećanju; — *di desistenza*, zaključak obustavljenja; — *di punizione*, kazneni zaključak; — *di riapertura*, zaključak o preotvoru; — *di riasunzione*, zaključak o obnovi; — *di riparto*, zaključak o razdiobi; — *probatorio*, dokazni zaključak; *enunciare il* —, proglasiti zaključak; *prendere un* —, zaključiti, prihvatiti zaključak; *pubblicazione del* —, proglašenje zaključka.  
**concoide**, *f.* (geom.) zavojica.  
**concomitante**, *ag.* (lett.) koji prati; (teol.) *grazia* —, sudjelujuća milost; *circostanza* —, suokol-